

Willem Vermandere, Runeke

Runeke is geboren,
zon heel klein snotterke,
een rostekopkeen deugnietje,
een klein patotterke,
met vingertjes en teentjes
van een kabouterke,
kijkt het nen keer zuigen,
zon gulzig smouterke.

Dat moet nog vele groeien,
ons klein pernukkeltje,
ons ongetemde vikingske,
zon schamel sukkeltje,
t zit al vol schurkestreken,
een echt klein greiterke,
een tiraniek apostelke,
een nachtelijk bleiterke.

Dat wordt ons kleine prinske,
ons japans keizerke,
ons indianen-opperhoofd,
ons onderwijzerke,
bolleke, boontje baaske,
ons zottepetotje,
ons zieltje en ons lijveke,
onzen Boedha, ons Godje.

Een liedjen een refreintje
voor ons klein hummelke,
ons onooglijk schepseltje,
ons piepklein pummelke,
en als het nie wil slapen,
dat pierlowietje,
dan zal grootvader zingen,
Runekes liedje.